

Ketabton.com

ويناوال: حاجي نورا احمد (قران مل)

ددې کتاب د چاپ حق له ویناوال سره خوندي دی

د کتاب ځانگړني

- د کتاب نوم :: مناجاتونه
- شاعري او کمپوز :: حاجي نوراحمد ((قرانمل))
- خپرندوی :: ارواښاد غریبک اسلامي فرهنگي خپرندویه ټولنه
- د چاپ کال :: ۱۳۸۹ لمریز کال د کب میاشت
- د خپرندوی اړیکه :: ۰۰۹۳۷۰۰۳۲۲۰۷۱
- د لیکوال انټرنیټ پته :: noorahmad_kakar@yahoo.com
- انلاین چاري :: مختاراحمد احسان www.Larawbar.com

اهدا

د ښاد روان ابوالفیض مولوي

عبدالغفار بريالي

روح ته !

بسم الله الرحمن الرحيم

بناغلی الحاج نوراحمد ((قرانمل)) دکندهار دخوانو شاعرانو، لیکوالانو او خپرونکو څخه دی چې زیاتي لیکنې او خپرنې یې کړيدي چې لمړۍ شعري ټولگه او ځینې نور اثار یې چاپ سويدي او ځینې یې ناچاپه پاته دي

پاک خدای (ج) دي توان ورکړي چې دغې مېړنۍ د غورځنگو، قیامونو او نهضتونو پښتو ژبې ته زیات کار او خدمت وکړي او دغه د حماسو ژبه راژوندۍ کړي او په ګډه یې د دنیا د پرمختللو ژبو په قطار کېښي ودرؤ او پرېږدو چې زموږ د ژبې د ادب او فرهنگ د بنمان دي زموږ دادبي او فرهنگي بهیر د پېشرفت انکشاف او پرمختګ مخه ونیسي موږ د پښتني ټولني د هر پښتون خپرونکی، شاعر، لیکوال او ادیب دا ایماني او وجداني دنده ده چې دخپلي مورنۍ ژبې د بقا او پرمختګ لپاره لستونې راوغاړي تحقیق، خپرنه، ژباړې او پخپل مورنۍ ژبه علمي، ادبي، تاریخي او اساسي اثار ولیکي او کلتور او فرهنگ په غني کړي خو الحمد لله اوس په پښتني ځوانانو کېښي د احساس پیدا سويدي چې دخپل فرهنگ ثقافت او ادب د بهبود او پرمختګ دپاره یې شپه او ورځ پرځان یوه کړېده چې یو د دغو ځوانو لیکوالو څخه الحاج نوراحمد قرانمل دی چې دخپلي مورنۍ ژبې [پښتو] په چوپړ پېسي یې پښې لڅي کړيدي لیکنې او خپرنې کوي. الحاج قرانمل د مناجاتو یوه شعري ټولگه نوې لیکلې ده، او څو ورځې مخکې یې ماته راوړه چې یو څه پرولیکم ده (قرانمل) پخپله شعري ټولگه کې داسې نوبت او نوي ترکیبونه راوړي وه چې ما په نورو شعري ټولگو کې نه وه لیدلي، چې ټولو شعرونو او نظمونو یې مناجاتي رنگ او خوند درلود تخیل پېچلي تشبیهات او استعارونه پکښې لیدل کېږي د شعر ژبه یې ساده او روانه ده او په ټولو شعرونو او نظمونو کېښي یې د مردفي قافيې څخه کار اخیستی دی او په ټولو بیتو کېښي یو د ((را)) ردیف کارولې دی بل نوبت چې ماد ځوان شاعر الحاج (قرانمل) په شعرونو کېښي ولیدي هغه د قافيې موضوع وه، دده ابتکار دا چې ده په شعري ټولگه کېښي قافیه د الفبا په ترتیب یعنی د الف څخه بیا تر (یا) پورې په ترتیب راوړېده. مثلاً

خدایه کړه مې په عمل کې د ناسوت را

رشتنوالی پر زړګي د ملکوت را

چې ارواه مې ستا د ښکلو میلمنه وي

ناز نواز په وزرو د جبــــــــــــروت را

په پورته بیتو کېښي د قافيې کلیمې دادې ((ناسوت، ملکوت او جبروت)) ((را)) چې د قافیو ترکیمو وروسته راغلي دي ردیف بلل کېږي او دغې قافيې ته مردفه قافیه ویل کېږي.

د ځوان شاعر، لیکوال او خپرونکي حاجی ((قرانمل)) په اشعارو او نظمونو کېښي ادبي صنعتونه دورایه څرګند کېږي مثلاً

دموسی دعصا غوندي چي لار بنود وي

دايوب استـــــــقامت په اهتزاز را

زه خليل چي دخليل دلار خليل ســــم

د خليل غوندي په اور کـــــــي سرفراز را

په پورتنیو بیتو کښي شاعر د تلمیح ادبي صنعت را وړي دی یعنی د حضرت موسی (ع) او نمرود و قصې ته يې اشاره کړې ده یا د ابیت چي وايي:

ستاد ربار کي مي سرشخ په رکوع څوړ را

په نصیب کي د سلفو مي روغـــــــپر را

په پورته بیتو کي طباق یا تضاد راغلی دی چي دشخ او څوړ کلیمو ترمنځ تضاد یا طباق راغلی دی. قرانمل په ځینو بیتو کښي نامانوس کلیمات را وړي دي امکان دي ولري چي الحاج قرانمل دا کار د قافیې د ضرورت په اساس کړي وي نور نوزه خپله لیکنه پر داغه ځای را نغاړم لمړی ښاغلي الحاج نوراحمد (قرانمل) ته د دغې نوي شعري ټولگي مبارکي وایم او پر قلم دې برکت وي.

په درنښت

لسانس ښوونکی حاجي فضل محمد ((پنهان))

کندهار څلرمه ناحیه ده خواجه

۱۳۸۹/۲/۳۱ م کال

۷۸۲

د ټول بشریت پلار حضرت آدم (ع) چې له اسمانه محکي ته راکښته سو نوئې دسترخښتن دربار ته دامناجات
و وایه ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخسرين ط
ترجمه: اي زما پروردگاره !

((مور پخپلو نفسونو ظلم کړیدی که چیري ته و مور ته بخښنه ونه کړې او پر مور رحم ونه وکړې مور به خامخا له
زیان کارو څخه سو))

حضرت ذکریا (ع) خپل رب ته ویل:

رب لاتذرنی فرداً وانت خیر الوارثین ط
اي پروردگاره !

((ما مه پرېږده یوازې ځکه چې ته ئې ښه وارث او وارث جوړونکی))

حضرت یونس (ع) د ماهي په نس کې داسي ویل:

لااله الا انت سبحنک اني کنت من الظلمین ط

((نسته د عبادت و پرېته له تا څخه پاکي ده تالره او زه یم له هغو کسانو څخه چې پر خپل ځان ئې ظلم کړیدی))

ټولو پیغمبرانو د خپل څښتن څخه د مناجات په ویلو او د حاجت په غوښتلو خپله بندگي ښکاره کړې ده د قران کریم
لمړۍ سوره سوره فاتحه او د همدې لمړې ایت (الحمد لله رب العلمین) دی
ترجمه:

((ټوله ثنا و صفت د ټول عالم و روزونکي لره دی))

د ستر او سپېڅلي څښتن بلیغ او معجز کلام هم دسترخښتن په مناجات او ستاینه پیلېږي. همدا راز د پښتنو
نیکه بیټه نیکه چې دیوې ونې لاندې به ناست و او خپل لاسونه به ئې خپل څښتن ته په زاریو لپه کړیوه
دامناجات به ئې وایه:

((لویه خدایه لویه خدایه

ستا په مینه په هر ځایه

دلته دي د غرو لمني

زموږ كړدى دې پكښې پلني

داوگړي ډير كړې خدايه

لويه خدايه لويه خدايه ((

د پښتنو د كلاسيكي او منځني دورې شاعرانو خپل د شعر د يو انونه د لوى څښتن په مناجات راپيل كړي دي چې
د ځينو شاعرانو شعرونه ئې د بېلگو په ډول را اخلو.

حضرت عبدالرحمن بابا

لويه خدايه رحيم ته ئې رحمن ته ئې

مهربان تر مور و پلار پر جهان ته ئې

مه مي باسه نا اميده له درباره

ولي داچي گدا زه او سلطان ته ئې

عبدالحميد مومند

الهي د محبت سوزو گدا زرا

په دا اور كي د سهي سمندر سازرا

تن پرور بلبل دي عيش كاندي په گلو

پروانه لره پروار زما پروا زرا

احمد شاه بابا

اوس زه ستا كوم ثنا

اي فرياد رس شاها

لاس پر سر درته ولاړيم

يار له ما مه كړې جدا

پير محمد كا كړې

الهي توحيد د حمد و دشنا را

په ثنا كښي تر بلبل ژبه گويا را

منور مي زړه په نور د مغفرت كړه

په تاريخه توره خونه كي رڼا را

شمس الدين كا كړې

ر به ستا په حمد گويا لرې زبان زما

نبايسته كړې په ثنا صفت بيان زما

په تحميد مي آئينه د زړه صيقل كړه

گوندي مخ پكښي خرگند سي د جانان زما

ميرزا حنان بارگزي

الهي د محبت په اور كي توان را

سمندر رنگه د پتي خولي بيان را

كل سختي مي له زړه وباسي قادره

لكه زلفي د خوبانو زړه پريشان را

مولانا عبد الغفار بريالي

باري خوله مي كړې گويا په مناجات رانا زل كړې ستا د فضل بركات

د څگر داغ مي ډپوه د لمر پشان كړې

چي په ووينمه ارض وسموات

خوان شاعر اوليکوال نوراحمد ((قرانمل)) خپله همدا شعري ټولگه هم له پيله تر پايه په بيلا بيلو قافيو بنکلو ترکیبو دستر او خلاق څښتن (ج) چي د مناجاتو او عباداتو لايق دی په مناجات ترتيب کړېده قرانمل دنو الفاظو په اوږون او دنو وکلیماتو په کارولو ځانته دشعر بېله لار اخیستې لکه وايي چي:

قرانمل په بندگي درته سرخم یم

پاکه مینه پاکه مېنه ایمان روڼ را

په پورته بیت کي دادبي فنونو په اساس ناقص تجنیس کارول سوی چي مېنه داوسپدلو ځاي دی او مینه په معنوي لحاظ د بندگي او عبادت لپاره د سرخم بدل دي چي یوازي او یوازي د برحق معبود لپاره دي د مناجات یو بنکلی مفهوم افاده کوي او ددې سره سره د پاکي میني ذکر چي دخداي درسول (ص) اود مصلحو بندگانو مینه ده چي دخداي رضائي مطلب دی اود پاکي میني یادونه ده چي په دنیا کي د عبادت او بندگي ځاي په اخرت کي جنتونه دي چي د مؤمنانو غوښتنه ده او ددې په څنگ کي دروڼ ایمان غوښتنه چي د صادقانو مخلصانو اوسپېڅلو مومنانو ایمان دی.

بل ځاي وايي:

چي جواب (لتسئلن) لره بشر کړم

ذکات و توفیق په غیر کي دشکران را

په پورته بیت کښي قرانمل د (الهاکم تکاثر) ایت ته په خپل بیت کي اشاره کړېده له خدايه دخداي دنعمتونو دشکر او توفیق غوښتونکی دی خو دلتسئلن په ورځ ټي دخپلي بندگي حق ادا کړی وي اود خداي دنعمتونو کفران ټي نه وي کړي. دقرانمل د مناجاتو همدا ټولگه د پښتو شعري ټولگو په لړ کي د بندگي داوصافو په زبور بنکلي اوله نوښته ډکه ټولگه ده چي په ویلو ټي ماته دستر صوفي اوعارف مولانا خواجه عبدالله انصار ورس سره ملفوظات او مناجات راپه زړه سي اودهغه د عرفان مناظر نظره راسي رشتیا هم دقرانمل همدا مناجاتونه هغه بندگي غوښتنې اوسوالونه دي چي د بنده اولله ترمنځ درازونیا زارپکه ټینګه وي اود بنده دشیطاني غرور اوتکبر کرغیږني لکې دانسان له زړه نه دنفس په اوبو پرېولی. نورنو تاسو اودقرانمل مناجاتونه په دې هیله چي ژوند ترپايه د بڅښونکي او مهربان څښتن ودربار ته دخپلي بندگي اظهار په خضوع او خشوع وکړي اودهمداسي مناجاتو په ویلو او غوښتلو ددواړو دارینو سعادت اوشرافت ترلاسه کړي.

په اسلامي او افغاني مینه

روح الله ساقیيار (عرفان)

بسم الله الرحمن الرحيم ط

درنو لوستونکو!

سلامونه درته وړاندي کوم امید دی چې ددې ټولګي په لوستنه سره مي له دعا هېر نکړی

دخو کلونو را پدې خوا مي له شعر سره خدای پاماني کړېده

ولي دا ټولګه چې مي دوه درې کلونه مخکي سره ترتيب کړېوه دفرصت څخه په ګټه پورته کېدنه مي تر تاسو درنو درو رسوله کېدای سي ما هغه شاعرانه انځورګري او تخيل په کېني نوي کار ولي کوم چې دشعر په ساحرانه ژبه کي اړتيا ورته لیده کېږي ولي پر دې بنسټ چې ديوه ستر مفهوم اساسات پکېني ترسترگو کېږي تاسو درنو ته يې وړاندي کوم

سره تردې چې ماته يې په ټولګي کي کوم رسمي درس نه دی را کړي ولي ددرنو لیکوالانو بناغلي لسانس بنوونکي حاجي فضل محمد ((پنهان)) او بناغلي روح الله ((ساقيار)) چې اوس عرفان تخلص کوي نړۍ نړۍ مننه کوم چې دا کتابګوتی پخپلونا زینو لیکنو باندي ونازوه

ستا سودرنو دعا په هيله

په مینه

حاجي نوراحمد قران مل

دافغان يو نايتد اداري بنوونيز مرکز مسئول

د مناجاتو پېل

خدايي سه سترگو او عمل ته مې حيارا
محبت پر لسه پسې دي په رشتيارا

چي مد هوش په يارانه ستا کي بې هوش يم
داسي هوش مې په وجود کي هويدارا

په رندي به دمنصور غوندي در جار سم
زما په برخه دقاضي رسافتوارا

جام دجم که مې دبرخي طالع اوسي
ستا بې ميني يې مستي ماته بې خوارا

پروت قران مې په سینه کي ستامشهوددي
قرانمل تل ته دجانان دلار رنوارا

خدایه ! ستا وملاقات لره سبب را
دا سبب کي خووار زړگئی مې مظر ب را

چي سم محوه ستا دمینی په جلوه کي
دې جلوي ته مې دمینی خوړ ش ب را

دهوس خمی و با سې لته تنه
په عوض یې د تقوای خواریه عین ب را

شور دمینی چي مستې په سینه کي
دا سې مینه زما په برخه داد ب را

چي حساب یې په دربار د غلامی سم
قرانمل ته افتخار د دې منصب را

خداييہ ! ژوندمي دعاشقو پوه صفات را
برائت دي پرمي داند د عرصات را

داده ژوند شپه له ژوند هيهات هيهات ځي
فهميدن يې زمما د زړه پور عرفات را

چي ترې پورته څه توبنه دا خرت کرم
را پوه برخه د جانان د لار نعمات را

ځالکي د خرابات دي نه رنګې پري
دي جو نګره کي ملنګ غوندي حيات را

زړه مي بندي ستا د عشق په خاطر و کي
قرانمل ته د ياري رنګين صفات را

خدایه ! کره مي په عمل کي دناسوت را
رینبـتینوالی پـرزړگـي دملکـوت را

چـي ارواح مـي ستادبنـکلو مېلمنـه وي
نـاز نـواز پـه وزرودجـروت را

شکسته نفس مې له طغنه په امان کړي
قبلېدل مې ستا په درکي دهاهوت را

چـي یو ځـواک سـم وسـاتني دبشـرتـه
پـه دریـاب کـي حـوصلـه دیـوه حـوت را

قرانمـل دي سـردروږوړي بنـدگی کـي
بنـه نجـات دشـیطانی لـه عنکـبوت را

خدایه ! ستا خوبنی ته سترگی په رنگت را
چي ژړایي نه درېږي اسرار پست را

دایمان د توازن په درلودو کي
د بېرې راز مې پرفکر او پرمست را

خوف رجامې د مذهب دلار عساده
په طاقت کي نور طاقت مې لت پر لت را

دامت مسلمه چوپړ لپاره
همراهان مې همرازان مې ست پر ست را

چي مفهوم د سړیتوب انسانان درک کړي
قرانمل لره یې پلان د جوړي کړت را

خداییه ! ستا داو لیاؤ دین میراث را
تینگ ایمان و وعیده آئین میراث را

دمحراب دخانقاسی اسستوگن کهری
سُرخ رویی په اخرت جبین میراث را

دملنگ په گدری په ژوند قانع یم
د حساب کتاب دفتر مبین میراث را

چی خیرات دی بندگی کی په هر وخت سم
دغازیانو په تولی متین میراث را

چی پیوست دقران منخ و مخته لولم
قرانمل یم لوست قران رنگین میراث را

لويـه خدايـه ! د مـين غونـدي رواج را
د شـيطان تو طـيـه مـخ لـره تـاراج را

ز مـا د مـيني د قـالـب زړـگي خـالي دي
پـه کـوگـل کـي مـي د مـيني روڼ سـراج را

پـه عـالم کـي د نـاسـوت چـي دي پـيدا کـرم
شـرافت بـل مـلکـوت پـشـاني تـاج را

چـي رنـدي سـي واري سـترگي د خـبـليـسو
داسـي تـوان ، داسـي ايمان داسـي امـواج را

سـرمي ايـبـني سـتا د خـوښـي نـذرانې تـه
قـرانـمل تـه يـاد د وـصل پـه سـماج را

خداییه! لاره مئی تاریکه رونه صباح را
له هه و او له هه هوس پاکه ارواح را

خیرات خور دی دجانان دش فاعت سم
داصفت مئی دزرگی پی په اصلاح را

نور دی پاته وی پی نانا بود جهان کی
ما حقیر ته په خلاصون کی زره ملاح را

توره تبه په خسیس غمازا اخته کپه
تری نجات ستا په کرم دیو سیاح را

راز دمینی پی دی ساتلی وی ترمنخه
قرانمل ته خوار دعج زیو فلاح را

خدایه ! زما دښمن پر درد او پروخو اوخ را
حوصله ، استقامت تندي پراخ را

چي زبیر غوندي دميني مدرسه سم
دغمازو ورپتېدو ته مې طبيخ را

بشارت مې کړې د عقل خانقاه ته
په تمیز کي توپيرونه په الاخ را

دُر گوهر چي د جانان پښو ته انبار کړم
توان طاقت په جوړېدو د داسي کاخ را

د زرگي قاموس مې ډک په ايياتو کړې
وزرگي د قرانمل ته سري سُراخ را

خداييه ! زره مـي لـه فضـولـه خـخـه وچ را
چـي رضـا دي وي پـکـنـي هـغـه لـالـچ را

زه عـاجـزه بـه هـيـخـکـلـه ءـان خـلاص نـکـم
سـتـا پـه فضـل لـه گـنـاهـو عـمـل بـچ را

خـورـمـومـن مـي کـرـه پـه کـار دـمـومـنـانـو
بـي اـيـمـانـو تـه تـونـد خـوي پـشـان دـمـرچ را

پـر حـقـه دـبـل مـي لـاس لـاس بـري مـکـرـه
چـي مـي بـل خـوري تـوان طـاقت مـي دـخـيل غـچ را

بـنـد پـر بـنـد مـي سـتـا دـر پـه خـاکـرـوب نـاز کـه
قـرـانـمـل زـره تـه بـا وـر دـمـينـي وچ را

لوييه خدايه ! سڀي رقيب په فريبو پوځ را
په رنگه او په زاريو يې هر ترڅ را

چي ايمان ، وجدان ، او زړه ترې په امان وي
د تگي ټولنه داموننه لڅ پر لڅ را

زما هم ستا بېله رحمته بل څه نسته
درحمت لري په کور کي او پر کڅ را

سردې پروت وي ستا درحمت وليکنه ته
درحمت باران په ژوند باندې په څ را

چي آئيني د دواړو سترگو مې رنې کې کا
قرانمل تل ته درنه دلاري ترڅ را

لوييه خداييه! زره رو بنه شانه شپه او ورخ را
خولسه گويانه پسه سستايه شپه او ورخ را

چي را توله كرم پر جونگره خوبې پلاره
دا سي توان په ژوندانه كي شپه او ورخ را

چي په صدرالمنتهي كي يې بورجل و
دهغه بنه كلي گاونده شپه او ورخ را

خان به شمار كرم دجهان له نازولو
دجانان دپيروي كره شپه او ورخ را

قرانمل دقرانله دلاري مله ته
خراكت او نازېده شپه او ورخ را

خدایه! تاته بندھی کی قمر بند را
وفادار غوندي په لار کی دي سو گنډ را

چي داپاک زړه مې له غیږه په امان وي
دجانان په پاکه مینه زړه کی بند را

پیروي مې یې په برخه در فاکرې
په ایشار کی مې دردونه په سمند را

چي بې شانہ والا شان وجود دي هست دی
ستاله فضله له رحمتہ خه درمند را

په دریاب دقرانہ مې زړه غوټه کړه
قرانمل ته دغفران دکور کمنډ را

خدايه ستا په بنديگي کي مي کلک هوډ را
په ټولو د صلاحاؤ چابک هوډ را

د بې دردو ، د بې دردو کړو لپاره
وصيله نرمه د کړنې ځيرک هوډ را

چي خنثي يې کړمه صرف ستا ورضاته
داسي توان مي داسي کړوته هک پک هوډ را

زموږ د دي د جانان دلاري کړنې
رسېدو ته يې د درياب د سمک هوډ را

قرانمل به سم سرشاره بنديگي کي
لار پر لاره دلته ون د مدرک هوډ را

پاکه خدايه ! دخلاصون دلار سـ فر را
دمردود و وړاندي زړه کي مي شر را

چي ساحل د بندگي دي طی کومه
دي تگلوري ته رښتونى د زړه سـ را

زما د زړه د دايرې وانحنات ته
پاک هدف د پاک مسير په پاک وز را

دمادې جهان دي ليري وي له کوره
دمعني غوندي کچکول کي مي زپورا

زړه کچکول د لاس په لپه التجامي
قرانمل يم ستا په وړاندي مي خم سـ را

ستا دربار کي مي شيخ سر په رکوع ځوړا
په نصيب کي د سلفو مي روغ بډوړا

چي سجده مي ملکوت غوندي ادا کړم
سترگي د زړه مي خدايه پرانگړا

خزانې به دي خالي نسي لسه فيضه
معاجزته رحمتونه لپر لږا

چي دي نه مني، منل يې زړه کي ور کړه
نافرمانوته لار بنډود وړ د چو پړا

چي جانان مي شفاعت په ډاډ در خواست کړي
قرانمل لره عمل دداسي کړا

پاکه خدايه! په توفيق د بنډو پړوا زرا
دې پړوازي کي بنه ملگري مي همرازرا

دبـرزخ او ددورخ لـه اور مـي خـلاص کـرې
ستا خوبـنـي رضـايت کـي خوږ اغـاز را

دموسـي دعـصـا غونـدي چـي لـابـنـود وـي
دايـوب اسـتـقامت پـه اهـتـزاز را

زه خـليـل چـي دـخـليـل دـلار خـليـل سـم
دخـليـل غونـدي پـه اور کـي سـر فـراز را

دمعـراج دـيـار دروي پـه شـفاعت کـي
قرانـمل تـه پـاک قـران دزړه دمـسـاز را

لوييه خداييه! تـوان پـه در کـي ددر وږ را
چي معموري يې په طواف سم سفر سر ږ را

د بلال پشان احد — احد پر ژبه
چي خوښي دي وي پکښي هماغه خو ږ را

خاموشي مي د حيا دلار خاصه کړي
د ښمنان د سفره په شورا او ږ ږ را

توان مې مل کړي چي قربان دي له نامه سم
وربتېدو کي دستري يا دوام ډېر لږ ږ را

سر دې پروت وي د جانان په نذرانه کي
قرانمل ته حق ندا، ندا د غوږ ږ را

خدایه ! ستا ورضایت ته زیات سپاس را
په ازمون دبندهگۍ کي مې سرپاس را

چي توانگرسم په خدمت ستا مخلوق کي
رانه لیري دخناس دتسرس وسواس را

سترگي کښته په حیا ستا په شکران کي
دغفران زیري لاهه وراپه خخه پاس را

قند نبات چي دپی مخو زره مجاز وړي
دې دنیا کي لاهه همغوننه ایاس را

پل پرپل مې دجانان دقدمو کړي
قرانمل تل ته دایمان دلاراساس را

خدايه ستا په بندگي کي مې زړه سرابن را
دشيطان وه وسواسي ولره نکران را

چي توانمند سمه ددين په لارو چارو
داسي هوه داسي ايمان داسي تلابن را

راڅه سرچي پورته نکرې نارواته
رقيبانو ته په زغم کي داسي گوانن را

دو عتصمو پر حبل مې لاس برکړې
ستاددين ديروان دلاس وانن را

سردروېدوي په لاره دجانان کي
قرانمل يم په خولگي دشکران غابن را

لوييه خداييه پيه مغزو کي ژوندي هوش را
شاهدان پيه ربنستينواله کي سروس را

چي مطرح سم پيه تولى دعاشقانو
داسي درد داسي لذت مي هوش پر هوش را

دکوثر پر خنده سرور ته کچکول کرم
داسي رنگ داسي صهبا مي نوش پر نوش را

ژوند پيه لپه دزمان مي در سوغات دي
په سرور کي يي را زونه دمئ نوش را

نذرانه دته ر غوبني پيه لحد کي
په تعويض يي قرانمل ته وين خروش را

خدايہ! خوي کي دمومن پرمخ اخلاص را
ددورخ لہ اورتونونو ممي تن خلاص را

چي پھ روي يي ستا پھ درکي مقبول اوسم
بس رفیق پھ اخرت ابن وقاص را

پھ رتبہ کي دسلفو دمريو
ماعاجزه تھ يو بنکلي مکان خاص را

چي يي زرونہ ستا پھ نوروي پريولہ سوي
داسي خلگ داسي ژمن بنايسته اشخاص را

سرمي خم ستا و خدايي لہ پھ خدايہ
قرانمل يہ پھ شکران ممي زہ رصاص را

خدایه ! زړه کي دایمان بنایسته بیاض را
وعالم ته دفايیدې عمل فیاض را

دا شیخ سرمي بېله تابل ته ټپت مکړې
بندهگي کي یو هوډ من تکره فراض را

چي دریاب دبندهگي کي سترې نسیم
داسي تن داسي وجود مي دحواض را

په رنگینو و تجلو و دطریقو کښي
سرخمي مي وظیفه کي دریاض را

چي تو پیر دښو او بدو په کواي سو
قرانمل ته دتمیز داسي مقراض را

خداييه! ستاددين په چارو کي احتياط را
په تعمير کي دارکانو زړه محطاط را

کلمه مې د وحدت پر خوله جاري کړه
صادق زړه د ساه ختلو پر ريباط را

يم روان زه بې تونې د مرگ و خولې ته
ستا پر فضل پر کرم باندي ميقات را

خوار رنځور زړه ته درمل د غفران غواړم
د جانان په پل يوني کي مي صراط را

چي شاهدي په اخرا کي ستا کلام سي
معاجز ته براءت له پر افراط را

خدایه! حق دین می مدام محفوظ را
ددین چاروکی تعمیل دوام محفوظ را

ستا ددین پرصراط پل می پورته کپی
وعاجزه ته مقصد مرام محفوظ را

نه دولت او نه متاع لرمه خوبه
له عذابه می وجود مقام محفوظ را

مسافر دبل ولات سبا پر تل ویم
دقران په ملگری می کام محفوظ را

بپله او بنه کوخه تحفه تاته سوغات کرم؟
قرانمل ته دمطلبوب صیام محفوظ را

خدا يسه ستا په ارشاد اتو مـي سـمـاع را
ستا د ديين په اموراتو مـي اطلاع را

را په برخه كـږـې بريـاوـي دنـېـكـيـو
له انوارو مـي ايمان لـره شعاع را

چي سر كـښـېږـدم ستا د ديين په چـوـپـره كـي
له بد لارو هم نشـيـنو مـي وداع را

په مطاف كـي د كـعبـې مـي پـښـې تـهـا كـي
په قسمت كـي دلـېـدلـو يـې متاع را

د كچكـول پـشـانـي لـپـه در واري ده
قرانمـل تـه د جـنت د كـښـت زراع را

خدايه ! فڪر ته مڃي هر ڪله نبوغ را
په نبوغ ڪي تر هڏف پوري بلوغ را

چي مڃي ڙبهه په رښتيا ويو گوي او
الامان نجات په هر وخت له دروغ را

په چوپړ ڪي دسلفو چي ستو مان سم
له بد لارو او بد مرغو مڃي فروغ را

چي وجود مڃي وقايله له بېرنگي سي
ستا په لاره ڪي دحق دلار دبلوغ [1] را

دقران ياري مڃي تالره رسد ڪري
له مڪار شيطانه هر وختي شلوع را

لوييه خدايه! ژوند مې ستا خوښي کي لفره
دايمان دروښنايي ډېر پوه پر کرکفرا

چي رتلي وي مدام مې ليه وجوده
اماره نفس مې مایوسه په غف غفرا

تحرک يې دشيطان ځيني نفي کره
دشيطان پلان په وړاندي زمماضعفرا

په څه ډول چي انسان ته دي تپاکلي
معاجز ته په هغه شانې شرفرا

دطه او ديس په رفاقت کښي
قرانمل ته ديارانو تنظيم صفررا

خدایه ! زغم او حوصله مې د صدیق را
بې چوپان رمې ته مشر یو طارق را

چې تارگیت • دلار روان پر بله خوا کړم
دملعون لسه لاري بله خوا طریق را

چې راټول دا خوار مومن او لس بل ځل سې
پر داغه سې کړنو مالره توفیق را

چې محروم دي ستا درحیم لسه کرمه
شرمېدلي سپی غماز لکه زنی صدیق را

دقران دبرکت پسه استانه کې
قرانمل ته دتسلیم بنایسته تشویق را

لويسه خدايسه! دربنه تون دلارا دراكارا
پر شيطان دغلبه مې زير خواكارا

چي سینه مې په ذکرو نو ستا توده وي
داسې تـوان دشـکرانې دکـرنـي واک را

دجلیل په روي جلیل ربه غفران کره
ستاد دین پردننه من هر وختي تارا کارا

چي دستونزو منخ کي ژوند په حوصيله کرم
ددرياب په تل کي ژوند مې دسماکارا

چي په مغز کي مې ټاکلی خاي اشغال کا
قران مل ته دقران نصوص بنه پاک را

خدایه! بل یو مبتکر سید جمال• را
دمسلم امت یو والی پر او بال را

دمحمد پشان چي زغم لري په زړه کي
وحجاج ته د زمان مو دا سي سيال را

دموسي او طارق په سر لاري کي
عتبه غوندي اسلام لره جنرال را

چي تحليل او تجزيه منصفانه کري
دمعني، مادي تر منځ مو پوتنسيال را
دډاکټر عبدالغفار په استعداد کي
قرانمل ته د ساينسي جهان کمال را

• په پورته شعر کي يادسوي نومونه عبارت دي له سيد جمالدين افغان، محمدابن قاسم، حجاج ابن يوسف، موسي ابن نصير، طارق ابن زياد، عتبه ابن مسلم، ډاکټر عبدالغفار کاکي؛ پوتنسيال، د فزيک د قانون هغه ظرفيت چي برقي تفاوت ثابتوي

خدایه! خوی، عادت، کردار نرم صمیم را
بې سالاره قافلې ته پوه زعمیم را

چې داخواړ او لس را ټول پریوکه ټول سې
یو ټاټوبی مو ازاد، اباد، ترمیم را

چې یو څوک موبې موجوده اورکې سوځي
دې دښمن ته دخواریو مو وجهیم را

چې سیالان سو د نړۍ داو لسونو
هر افغان په ابادیو کې سیم را

چې منبر، توره، قلم، قران نښان وي
قران مل په کلیماتو زړه نعیم را

خدايه ! سرخم ستاپه درکي په هران را
په کچکول دعاجزی کي مې غفران را

چي مخ تور نسیم په لو ورخ دمحشر کي
رڼې سترگي پر ديدار مې دجانان را

چي جواب ((لتسئلن)) لره بشپړ کړم
ذکوات ، تمیز په غېږ کي دشکران را

کجروي را خڅه ليري په ميلو کي
مسستقيم صراط پر لاره دخوبان را

قرانمل سرمي قربان تر قرآنه کړه
دقران په لارښوونه روح روان را

خدايه! هرځاي کي ددين مختوري، کون را
چي گونگي په خوله وي هروخت يې بې بون را

چي برلاسي په ايمان سمه پر باندي
داسي وعظ دخولگي دژبي سون را

تجربيه دژوندانه مه مي سي خواکمنه
په تحقيق او خراکت کي داسي چون را

چي مي غشي دربنتون په نښان درومي
درش تيا لپندي پشانې ملاد نون را

قرانمل په بندگي درته سرخم يم
پاکه مينه، پاکه مېنه ايمان رونا

خدای دو مړه توان مې هر وخت پراوږو را
چې سم ستړی دمخلوق خوی دسرو را

عقاید مې منزه لاه غیرو ساته
پرایات حدیث توحید یقین دکرو را

پر مذهب مې دنعمان خوشحال زرگی کره
فکر خلاص لاه تزلزل او اندېښنورا

دخسبیس ابلیس هر وخت ملامتی ته
ژبغرانده خولاه گویا پاه گفتگورا

دقران نصوص مې نقش پره هدفو دي
قرانمل ته دقران توان دساتورا

خدایه! ستا چي وي رضا هماغه خای را
په قضا کي مې رضا پر فکر و رای را

د مسلم امت پدې حساس پړاو کي
د علم پورته کېدو ته توان همای را

چي لاریون مې د هدف پر حیف ولاړ نسي
د غماز ورتېدو ته هوې و ههای را

سرمې جار ستا تر ازل ابد مالک ه
خاتمه مې پرایمان د ژوندون پای را

پر شتې د سوال جواب چي سي خوش حاله
اسانې وقرانمل ته هغه خای را

د ليکوال لنډه پېژندنه:

نوم: حاجي نوراحمد (قران مل)

دپلار نوم: حاجي عبدالحميد (کاکړ)

اصلي مېنه: کندهار ښار څلرمه ناحیه (باميزو کوڅه)

اوسنی مېنه: کندهار ښار لسمه ناحیه (کارته معلمين)

زده کړي: دمتوسطو ديني، اداري، تدريسي زده کړو ترڅنگ په ۱۳۸۲ لمریز کال کې دکندهار د عالي دارالمعلمين د اجتماعاتو په څانگه کې له ۱۴ ټولگي څخه فارغ

چاپ سوي اثار:

- 1. ادبي ډېوه نثري تحقيقي ليکنه
- 2. زما غوښتنې نثري ټوټه يزه ليکنه
- 3. ايا غريبک پېژنی؟ نثري تحقيقي ليکنه
- 4. نېکي نثري تحقيقي ليکنه
- 5. د غريبک خزانه نثري تحقيقي ليکنه
- 6. داوښکو بهير آزاد او مقيد و شعرونه
- 7. خطاب مقيد شعرونه
- 8. د يادونو ځولۍ آزاد او مقيد شعرونه
- 9. خطوط و اقلام ترتيب، سمون او سريزه
- 10. پښتولنډۍ او غاړي ترتيب، سمون او سريزه
- 11. ستوري ستوري يادونه ترتيب، سمون او سريزه
- 12. تاند يادونه ترتيب، سمون او سريزه
- 13. زروړانگه مجله پرله پسې شپږگني
- 14. د پارکوډولۍ ترتيب، سمون او سريزه
- 15. لمړين کلۍ د جاپان هيواد سفرنامه
- 16. ريښتونۍ استازۍ نثري ليکنه
- 17. مناجتونه همدا ليکنه

پای

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**